

НАРЕДБА № 14 ОТ 23 СЕПТЕМВРИ 1997 Г. ЗА НОРМИ ЗА ПРЕДЕЛНО ДОПУСТИМИТЕ КОНЦЕНТРАЦИИ НА ВРЕДНИ ВЕЩЕСТВА В АТМОСФЕРНИЯ ВЪЗДУХ НА НАСЕЛЕНИТЕ МЕСТА

Обн. ДВ. бр.88 от 3 Октомври 1997г., изм. ДВ. бр.46 от 18 Май 1999г., изм. ДВ. бр.8 от 22 Януари 2002г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2004г.

Чл. 1. Пределно допустимата концентрация на вредните вещества в атмосферния въздух на населените места, регистрирана за определен период от време, трябва да не оказва нито пряко, нито косвено вредно въздействие върху организма на човека, включително отдалечени последствия за настоящото и бъдещото поколение, и да не намалява неговата работоспособност, самочувствие и дълголетие.

Чл. 2. (1) Пределно допустимите концентрации на вредните вещества в атмосферния въздух на населените места се определят като максимално еднократна, средноденонощна и средногодишна концентрация съгласно приложение № 1, в което:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2002 г., в сила от 01.01.2002 г.) максималната еднократна пределно допустима концентрация за определен замърсител е допустимата краткосрочна концентрация в продължение на 30- или 60-минутна експозиция съгласно приложения списък;

2. средноденонощната пределно допустима концентрация е допустимата концентрация в продължение на 24-часова експозиция;

3. средногодишната пределно допустима концентрация е допустимата концентрация в течение на едногодишна експозиция.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2002 г., в сила от 01.01.2002 г.) Максималната еднократна концентрация е най-високата от краткосрочните концентрации за определен замърсител, регистрирани в даден пункт за определен период на наблюдение.

(3) Средноденонощната концентрация е средната аритметична стойност от еднократните концентрации, регистрирани неколккратно през денонощието, или тази, отчетена при непрекъснато пробовземане в продължение на 24 часа.

(4) Средногодишната концентрация е средната аритметична стойност от средноденонощните концентрации, регистрирани в продължение на една година.

Чл. 3. (1) При оценка на замърсяването на атмосферния въздух за някои вредни вещества, установявани едновременно, се допуска да се определя въздействието на сумарно количество съгласно приложение № 2. В тези случаи се взема предвид не само изолираното им действие, но и комбинираното и комплексното им въздействие.

(2) Комбинирано въздействие на атмосферните замърсители означава постъпване в организма на различни вредни вещества по един и същи път едновременно или през период от време, определен за съответните вещества.

(3) Комплексно въздействие на атмосферните замърсители означава постъпването по различни пътища в организма на едно и също вещество едновременно или през период от време, определен за съответното вещество.

Заклучителни разпоредби

§ 1. Тази наредба се издава на основание чл. 6, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух.

§ 2. Тази наредба отменя Наредба № 2 за пределно допустимите концентрации на вредни вещества в атмосферния въздух на населените места (обн., ДВ, бр. 16 от 1984 г.; доп., бр. 17 от 1992 г.; изм. и доп., бр. 43 от 1994 г.).

Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1

(Изм. - ДВ, бр. 46 от 1999 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 8 от 2002 г., в сила от 01.01.2002 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2004 г., в сила от 01.01.2004 г.)

Списък на пределно допустими концентрации за отделни вредни вещества

№ по ред	Вредни вещества (замърсители)	Концентрация, мг/м ³		
		средно-годишна	средно-денонощна	максимално еднократна
1	2	3	4	5
1.	Азотна киселина		0,15	0,40
2.	Акрилонитрил		0,03	-
3.	Акролеин		0,03	0,03
4.	Амилов алкохол		0,01	0,01
5.	Алфаметилстирол		0,04	0,04
6.	Амониев нитрат (амонячна селитра)		0,30	-
7.	Алфанафтохинон		0,005	0,005
8.	Арсен (неорганични съединения без арсеноводород, изчислен като арсен)		0,003	-
9.	Арсеноводород		0,002	-
10.	Амилацетат		0,1	0,1
11.	Амилен		1,5	1,5
12.	Амоняк		0,1	0,25*
13.	Анилин		0,03	0,05
14.	Ацеталдехид		0,01	0,01
15.	Ацетон		0,35	0,35
16.	Ацетофенон		0,003	0,003
17.	(отм. - ДВ, бр. 14 от 2004 г., в сила от 01.01.2004 г.)			
18.	3-,4-бензпирен		0,1	-
			мкг/100 м ³	

19.	Борна киселина	0,02	-
20.	Бензин (нефтен с ниско сярно съдържание, изчислен като въглерод)	1,5	5,0
21.	Бензин - шистен, изчислен като въглерод	0,05	0,05
22.	Бром	0,04	-
23.	Бензилов алкохол	-	0,16
24.	Бутан	-	200
25.	б-диетиламино-етилмеркаптан	0,6	0,6
26.	Бутилацетат	0,1	0,1
27.	Бензоилхлорид	0,03	0,06
28.	Бутилен	3,0	3,0
29.	Бутандиол - 1,4	0,05	0,10
30.	Бутилов спирт	0,1	0,1
31.	Бутифос	0,01	0,1
32.	Валерианова киселина	0,01	0,03
33.	Волфрамат натриев (изчислен като волфрам)	0,10	-
34.	Ванадиев пентаоксид	0,002	-
35.	Винилацетат	0,15	0,15
36.	(отм. - ДВ, бр. 14 от 2004 г., в сила от 01.01.2004 г.)		
37.	Германиев диоксид (изчислен като германий)	0,04	-
38.	Дивинил	1,0	3,0
39.	Дикетен	-	0,007
40.	Динитротолуол	0,004	0,004
41.	Диметиланилин	0,0055	0,0055
42.	Диметилсулфид	-	0,08
43.	Диметил-формаид	0,03	0,03
44.	Динил	0,01	0,01
45.	Дихлоретан	1,0	3,0
46.	2,3-дихлор-1,4-нафтохинон	0,05	0,05
47.	Динитро-ортокрезол	0,001	0,002
48.	Диметил-дисулфид	-	0,7
49.	Диетиламин	0,05	0,05
50.	Диметиламин	0,005	0,005

51.	Епихлорхидрин		0,2	0,2
52.	Етанол		5,0	5,0
53.	Етер диетилов		0,6	1,0
54.	Етилацетат		1,0	1,0
55.	Етилен		3,0	3,0
56.	Етиленов оксид		0,03	0,3
57.	Етилбензол		0,02	0,02
58.	Етиленамин		0,001	0,001
59.	Живак метален		0,0003	-
60.	Живак съединения		0,0003	-
61.	Изопропил бензол		0,014	0,014
62.	Изопропил бензо- лов гидроперекис		0,007	0,007
63.	Изооктилов спирт		0,15	0,15
64.	Йод		0,03	-
65.	Изопропилов спирт		0,6	0,6
66.	Изобутилов алкохол		0,10	0,10
67.	Интраион (M-81)		0,001	0,001
68.	Кадмий	0,00001	0,00002	-
69.	Капролактам		0,06	0,06
70.	Капронова киселина		0,005	0,01
71.	Карбофос		-	0,015
72.	Кобалт метален		0,001	-
73.	Кобалт сулфат		0,001	-
74.	Ксилол		0,1	0,2*
75.	Малеинов анхидрид		0,05	0,2
76.	Манган и съеди- ненията му (изчис- лен като MnO ₂)		0,01	-
77.	Маслена киселина		0,01	0,015
78.	Магнезиев оксид		0,05	0,4
79.	Мед		0,01	-
80.	Меден оксид		0,002	-
81.	2-меркаптоетанол (монотиоетилен гликол)		0,07	0,07
82.	Метанол		0,5	1,0
83.	Метафос		-	0,008
84.	Метахлорфенил- изоцианат		0,005	0,005
85.	Метилакрилат		-	0,01
86.	Метилацетат		0,07	0,07
87.	Метилмеркаптан		-	9x10 - 6
88.	Метилметакрилат		0,1	0,1
89.	Монометиланилин		0,04	0,04

90.	Метилендихлорид		1,5	3,0
91.	Моноетиламин		0,01	0,01
92.	Нитробензол		0,008	0,008
93.	б-нафтол		0,003	0,006
94.	Никел метален		0,001	-
95.	Нафталин		0,003	0,003
96.	Никелов оксид		0,001	-
97.	Нитробромбензол (мета-)		0,01	0,12
98.	Никел - разтворими соли		0,0002	-
99.	Нитрохлорбензол (мета-, орто- и пара-)		0,004	0,004
100.	Оловен сулфид		0,0017	-
101.	Окситетрациклин		-	0,01
102.	Оцетна киселина		0,06	0,2
103.	Оцетен анхидрид		0,03	0,1
104.	Парахлоранилин		0,01	-
105.	Парахлорфенил- изоцианат		0,0015	0,0015
106.	Пеницилин		0,0025	0,05
107.	Пентан		25,0	100,0
108.	Перхлоретилен		0,06	-
109.	Парамолибдат, амониев (изчислен като молибден)		0,10	-
110.	Пиридин		0,08	0,08
111.	Пропилен		3,0	3,0
112.	Пропилов спирт		0,3	0,3
113.	Общ суспендиран прах	0,15	0,25	0,50
114.	Рогор (0, 0-диме- тил-8-N-метил карбамидометил), дитиофосфат		0,003	0,003
115.	Сажди		0,05	0,15
116.	Сярна киселина (по молекулата на H ₂ SO ₄)		0,1	0,3
117.	Сярна киселина (по водородния йон)		0,002	-
118.	Селенов диоксид		0,00005	0,0001
119.	Сероводород		0,003	0,005*
120.	Серовъглерод		0,008	0,015*
121.	Солна киселина по молекулата HCL		0,1	0,2*
122.	Стирол		0,003	0,005*
123.	Тиофен		-	0,6

124.	Толуиленди- изоцианат		0,02	0,05
125.	Толуилендиамин		0,025	0,04
126.	Толуол		0,25	0,5*
127.	Терпентин		1,0	2,0
128.	Трихлоретилен		1,0	4,0
129.	Тетрациклин		0,006	0,01
130.	Тетрахлор- хидрофуран		0,2	0,2
131.	Телуров диоксид		0,0005	-
132.	Триетиламин		0,14	0,14
133.	Трикрезол (смес от орто-, мета- и параизомери)		0,005	0,005
134.	Тетрахлорметан		1,0	-
135.	Триметилол- пропан		0,15	0,20
136.	Фенол	0,01	0,01	0,02*
137.	Фозалон (0, 0-диетил-3-6-хлор- бензоксазони- лин-3-метил), дитиофосфат		0,01	0,01
138.	Формалдехид	0,01	0,05	0,1
139.	Фосфорен анхидрид		0,05	0,15
140.	Фосфороводород		0,001	0,01
141.	Фталов анхидрид		0,1	0,1
142.	Фосген		0,01	0,02
143.	Флуорни газо- образни съеди- нения (HF, SiF4)		0,005	0,02
144.	Добре разтворими неорганични флуориди (NaF3, Na2SiF6)		0,01	0,03
145.	Лошо разтворими неорганични флуориди (AlF3, Na3AlF6, CaF2)		0,03	0,2
146.	Фурфурол		0,05	0,05
147.	Хексен		0,085	0,4
148.	Хлор		0,03	0,07*
149.	Хексан		-	60,0
150.	Хлорбензол		0,1	0,1
151.	Хексафлуорбензол		0,1	0,8
152.	Хексаметилен- диамин		0,001	0,001
153.	Хлоропрен		0,1	0,1

154.	Хептен		0,065	0,35
155.	Хром шествалентен	0,00005	0,00001	-
156.	Хексахлорцикло- хексан		0,03	0,03
157.	Хлоранилин (мета-)		0,01	0,01
158.	Хлоранилин (пара-)		0,01	0,04
159.	Хлорофос		0,02	0,04
160.	Циклохексанол		0,06	0,06
161.	Циклохексанон		0,04	0,04
162.	Циановодородна киселина		0,01	-
163.	Циановодород		0,01	0,01
164.	Циклохексан		1,4	1,4
165.	Цинк		0,05	-
166.	Циклохексано- ноксим		-	0,1

* Тази концентрация се отнася за 60-минутна краткосрочна експозиция; всички останали максимално еднократни концентрации се отнасят за 30-минутна краткосрочна експозиция."

Приложение № 2 към чл. 3, ал. 1

Списък на допустими сумарни концентрации при наличие едновременно на няколко вредни вещества

1. Допуска се едновременно установяване до сумарна концентрация 1 (единица) на следните вредни вещества:

- ацетон, акролеин и фталов анхидрид;
- ацетон и ацетофенон;
- ацетон и фенол;
- ацетон, фурфурол, формалдехид и фенол;
- ацеталдехид и винилацетат;
- аерозоли на ванадиев петоокис и серен двуокис;
- аерозоли на ванадиев петоокис и хромов триокис;
- бензол и ацетофенон;
- валерианова, капронова и маслена киселина;
- въглероден окис, азотен двуокис, формалдехид и хексан; въглероден окис и прах от производство на цимент;
- 2, 3-дихлор-1, 4-нафтохинон и 1, 4-нафтохинон;
- етилен, пропилен, бутилен и амилен;
- изо-пропилбензол и хидроперекис на изопропилбензол;
- озон, азотен двуокис и формалдехид;
- оцетна киселина и оцетен анхидрид;
- серен двуокис и аерозоли на сярната киселина;
- серен двуокис и азотен двуокис;
- серен двуокис, въглероден окис, азотен двуокис и фенол;
- серен двуокис и сероводород;

серен двуокис и фенол;
 серен двуокис и флуороводород;
 серен триокис, серен двуокис, амоняк и азотни окиси;
 сероводород и динил;
 сероводород и фенол;
 силни минерални киселини (сярна, солна и азотна);
 фенол и ацетофенон;
 фурфурол, метанол и етанол;
 циклохексан и бензол.
 Сумарната концентрация се определя по формулата:

$$x = \frac{a_1}{M_1} + \frac{a_2}{M_2} + \frac{a_3}{M_3} + \dots + \frac{a_n}{M_n},$$

където:

x е търсената сумарна концентрация;
 a₁, a₂, a₃, a_n са измерените концентрации на съответните вещества в атмосферния въздух;

M₁, M₂, M₃, M_n - пределно допустимите концентрации на съответните вещества при изолирано действие.

2. Запазват пределно допустимите си концентрации за всяко поотделно при едновременно установяване в атмосферния въздух:

серовъглерод и сероводород;
 въглероден окис, азотен двуокис и серен двуокис;
 въглероден окис и серен двуокис;
 фталов, малеинов анхидрид и алфанафтохинон.

3. При едновременно установяване в атмосферния въздух на парахлорфенилизоцианат и метаклорфенилизоцианат временно (до разработването на метод за разделното им определяне) нормирането им се извършва по концентрацията на по-токсичното вещество, т. е. пара-хлорфенилизоцианат.

4. При едновременно установяване в атмосферния въздух на газообразен флуор и флуориди максималната еднократна концентрация е 0,03 мг/м³, а средноденонощната 0,01 мг/м³.

5. При комплексно постъпване в организма на динитроортокрезол чрез вода и атмосферен въздух не следва да се превишават съответно концентрациите 0,05 мг/л вода и 0,001 мг/м³ въздух.